

Indtægter, og Amtsforvalterne opkræve jo saavel Stats- som Amtsindtægter. At Regnskabet hidtil, ligesom Toldregnskaberne, er blevet revideret under Ministeriet, er slet ikke noget Besviis for, at disse Afgifter ikke ere communale, og jeg behøver i den Henseende kun at anføre, at lige indtil 1840 bleve alle Kjøbenhavns kommunale Regnskaber reviderede i Rentekammeret, uagtet de vare communale Regnskaber. Den Maade, hvorpaa Havnebestyrelsen nu er ordnet, kan heller ikke anses som en Grund for, at Communalbestyrelsen ikke skal have en større Indflydelse paa Havnevæsenets Bestyrelse. Der er i den Henseende den Mærkelighed, at medens vi i andre Retninger have udvidet Communernes Selvstændighed, saa synes det i denne Retning at vare gaaet tilbage, endogsaa i Maren, efterat Grundloven er udkommet. Det blev saaledes, da Havnebestyrelserne bleve ordnede for Kjøbstæderne udenfor Kjøbenhavn i 1798, bestemt, at disse skulde bestaae af Dyrigheden og nogle af Byens Borgere, hvilke Borgerne selv valgte, altsaa en aldeles communal Bestyrelse; og da der i Maret 1848 var Spørgsmaal om at foretage nogen Forandring med Havnebestyrelserne, erklærede Justitsministeren, at den Dyrighed, som der var Tale om i Resolutionen af 1798, var Borgermesteren, hvor der var en særlig Borgemester, og det, fordi Havnevæsenet hører til Byens communale og oekonomiske Interesser, som Borgermesteren nærmest var kaldet til at varetage; ikke desto mindre skete der i 1850 den Forandring, at der i alle Havneadministrationer skal være en Toldembedsmand, altsaa en kongelig Embedsmand, uagtet Justitsministeriet, som anført, havde erklæret, at det egentlig vilde stride imod de Bestemmelser, som vare trufne i 1798. Hvad Kjøbenhavn angaaer, har jeg ikke saa nøie Oplysninger om, hvorledes Havneadministrationen har været ordnet langt tilbage i Tiden; saavidt jeg kan spore af Lovgivningen, synes det, at Magistraten i Kjøbenhavn oprindeligt har havt den Myndighed med Hensyn til Havnen, som nu er tillagt en særskilt sammensat Havneadministration. — Naar man saaledes vil see bort fra, hvad der gælder nu, saa troer jeg, at man maa erkjende, at Havnen i det Væsentlige

maa betragtes som et kommunalt Anliggende; det er en local Indretning, og den vedrører i meget høi Grad det Steds Interesser, hvor den er beliggende, saa at der ikke synes at være nogen Grund til, ikke at give Bestyrelsen den samme Indflydelse derpaa som paa Communens øvrige Anliggender. Det er Tilfældet med næsten ethvertformelt kommunalt Anliggende, at man kan fremhæve en eller anden Side, hvori det interesserer Staten, uden at det dog derved taber sin communale Charakter. Der kan saaledes ingen Tvivl være om, at det interesserer Staten, at Brolægningen i en Kjøbstad er saadan, at f. Ex. en Rejsende ikke vælter, eller at Folk komme i Fare ved at færdes i Byen; men derfor har man ligesuldt ladet det være et kommunalt Anliggende. Kjøbenhavn er en Fæstning, og det kunde i mange Henseender interessere, at Brolægningen og Gaderne der vare af en vis Bestaafenhed, men man har dog ikke taget disse Gjenstande bort fra Communalbestyrelsen. Det forekommer mig derfor heller ikke, at der er nogen Grund til, fordi Havnen befares af Fremmede, at berøve Communalbestyrelsen den naturlige Indflydelse paa Havnevæsenets Bestyrelse. Min Mening er det saaledes, at man burde have henlagt Havnevæsenets Bestyrelse under Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn; Muligheden af, at dette kunde skee, er ogsaa givet i Loven for Communalbestyrelsen i Kjøbenhavn af Marts forrige Aar, idet der staaer, at Havnevæsenets Bestyrelse kan henlægges under Magistraten, under de nærmere Bestemmelser, som Kongen maatte fastsætte, hvorfor jeg heller ikke kan ansee det for nødvendigt, at denne Sag var kommen for her i Rigsdagen; den kunde være ordnet ad administrativt Veie. Jeg skal endvidere paaberaabe mig, at det Forslag, at henlægge Havnevæsenets Bestyrelse under Communalbestyrelsen, er anbefalet af Grosserer-Societetets Comitee, at det er antaget af Borgerrepræsentationen og af Magistraten, og jeg skal fremdeles gjøre opmærksom paa, at det ikke er af nogen anden Natur, end at det er fremkommet fra selve en Indenrigsminister, nemlig fra den Indenrigsminister, som satte Sagen om Kjøbenhavns Communalbestyrelses Omordning i Bevægelse; i en Skrivelse, som